

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 3813)

8 Ιανουαρίου, 2007

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΗΛΙΑΔΗΣ, ΚΡΑΜΒΗΣ,
ΧΑΤΖΗΧΑΜΠΗΣ, Δ/στές]

ΦΑΝΗ Σ. ΤΑΚΗ ΥΠΟ ΤΗΝ ΙΔΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΩΣ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑΔΟΧΗΣ ΤΟΥ
ΣΩΤΗΡΗ ΤΑΚΗ, ΑΡ. ΑΙΤΗΣΕΩΣ 33/1993 ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

Εφεσείουσα,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
1. ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
2. ΤΟΥ ΕΦΟΡΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,

Εφεσιβλήτων.

Ι. Κυριακίδης, για την Εφεσείουσα.

*Ελ. Γαβριήλ (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για Γεν. Εισαγγελέα της
Δημοκρατίας, για τους Εφεσίβλητους.*

Η ομόφωνη απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από
το Δικαστή Κωνσταντινίδη

Α Π Ο Φ Α Σ Η**(Ex tempore)**

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Εφεσιβάλλεται η απόφαση του συναδέλφου μας με την οποία πρωτοδίκως απέρριψε την προσφυγή της αιτήτριας επειδή, όπως έκρινε, οι τέσσερις από τις προσβαλλόμενες πράξεις δεν ήταν εκτελεστές ενώ το αίτημα για ακύρωση της πέμπτης ήταν εκπρόθεσμο.

Τα στοιχεία της περίπτωσης παρατίθενται στην πρωτόδικη απόφαση και τα μεταφέρουμε:-

«Η αιτήτρια είναι η διαχειρίστρια και σύζυγος του αποβιώσαντος Σωτηράκη Τάκη (ο αποβιώσας). Στις 14.9.1994 εκδόθηκε από τον Έφορο Κληρονομιών (ο Έφορος) η φορολογία που αφορά την περιουσία του αποβιώσαντος με καθαρή αξία £166,111.00 και φόρο κληρονομιάς £58,000.00 πλέον τόκος 6% από 12.1.94 μέχρι τελικής πληρωμής. Τόσον η φορολογία όσον και η πληρωμή του φόρου συμφωνήθηκε¹ μεταξύ του Εφόρου και της αιτήτριας. Η αιτήτρια με επιστολή της ημερ. 15.7.98 πληροφόρησε τον Έφορο ότι μπορεί να πληρώσει το ποσό των £6,000.00 ετησίως έναντι της φορολογίας. Μέχρι την 7.6.2001 η αιτήτρια πλήρωσε έναντι της οφειλής £46,297.37 δηλαδή έναντι φόρο £29,950.00 και έναντι τόκων £16,347.37. Παρέμεινε οφειλόμενο υπόλοιπο φόρου £28,050.00 πλέον τόκος 6% από 7.6.2001. Με επιστολή της κατά τον Μάιο του 2001 προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας η αιτήτρια ζήτησε

¹ Βλ. Δήλωση της αιτήτριας ημερ. 6.9.94 η οποία έχει ως εξής:

«ΔΗΛΩΣΗ

Εγώ η διαχειρίστρια της περιουσίας του πιο πάνω αποθανόντος δηλώνω ότι αποδέχομαι σαν καθαρά αξία της περιουσίας £166,111 και Φόρος Κληρονομιάς £58,000 πλέον τόκος 6% μέχρι της τελικής πληρωμής.

Μετά τιμής,

Φ. Σ. Τάκη».

όπως της χαριστεί ο φόρος κληρονομιάς. Ακολούθησε εξέταση του αιτήματος της από το Υπουργείο Οικονομικών το οποίο απέρριψε το αίτημα².

Αμέσως μετά την πιο πάνω αρνητική απάντηση του Υπουργού Οικονομικών το Γραφείο του Εφόρου με επιστολή του ημερ. 4.6.2002 απαίτησε την πληρωμή του υπόλοιπου φόρου £28,050.00 πλέον τόκο 6% από 7.6.2001 μέχρι τελικής πληρωμής.

Η παρούσα προσφυγή ασκήθηκε στις 11.7.2002. Τα αιτητικά Α και Ε στρέφονται κατά της απόφασης που περιλαμβάνεται στην πιο πάνω επιστολή ημερ. 2.5.2002. Τα αιτητικά Β και Δ στρέφονται κατά της απόφασης που περιλαμβάνεται στην πιο πάνω επιστολή ημερ. 4.6.2002. Τέλος το αιτητικό Γ στρέφεται κατά της πιο πάνω φορολογίας ημερ. 14.9.1994».

Ήταν η κεντρική θέση της εφεσείουσας πως, σε άλλες περιπτώσεις, χαρίστηκαν ποσά με αποτέλεσμα ο χειρισμός στη δική της περίπτωση να απολήγει άνισος. Κατά την εισήγησή της, θα έπρεπε και το δικό της αίτημα να ικανοποιηθεί εν όψει και της τροποποίησης της νομοθεσίας αναφορικά με την υποχρέωση καταβολής φόρου κληρονομιάς. Ζήτησε την επιθεώρηση ορισμένων φακέλων της διοίκησης, αλλά ο συνάδελφός μας είδε την ανάγκη να εξεταστεί πρώτα η προδικαστική ένσταση των καθ'ων η

² Βλ. επιστολή του Υπουργείου Οικονομικών προς την αιτήτρια ημερ. 2.5.2002 η οποία έχει ως εξής:

«Κυρία,

Αίτημα για απαλλαγή από την πληρωμή φόρου κληρονομιάς επί της περιουσίας του αποβιώσαντος συζύγου σας, Σωτήρη Τάκη.

Έχω οδηγίες να αναφερθώ στην σχετική με το πιο πάνω θέμα επιστολή σας προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας χωρίς ημερομηνία και να σας πληροφορήσω ότι με βάση τις υφιστάμενες Νομοθετικές διατάξεις κανένας δεν έχει το δικαίωμα της διαγραφής φόρου κληρονομιάς.

2. Ενόψει των πιο πάνω λυπούμαι να σας πληροφορήσω ότι το αίτημα σας για απαλλαγή της περιουσίας του αποβιώσαντα συζύγου σας από την πληρωμή του εναπομείναντος φόρου κληρονομιάς δεν μπορεί να ικανοποιηθεί.»

αίτηση πως οι θεραπείες που ζητούσε ήταν απαράδεκτες ως εκτός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου.

Την κατάληξη την έχουμε ήδη σημειώσει. Η εξήγησή της, σε σχέση με την κάθε μια από τις θεραπείες, ήταν η ακόλουθη. Το αίτημα που υποβλήθηκε δεν αποσκοπούσε στην αμφισβήτηση της νομιμότητας της εκτελεστής διοικητικής απόφασης που εκδόθηκε το 1994, την οποία η εφεσείουσα όχι μόνο δεν είχε προσβάλει αλλά εγγράφως αποδέκτηκε. Επομένως, η όποια έρευνα είχε διεξαχθεί στο πλαίσιο του αιτήματός της να της χαριστεί το υπόλοιπο του φόρου, δεν μπορούσε να ταξινομηθεί ως νέα έρευνα, έτσι ώστε, να ήταν δυνατόν να λεχθεί πως παράχθηκε στο μεταξύ νέα εκτελεστή πράξη. Η προσβολή της εκτελεστής πράξης του 1994 ήταν απαράδεκτη αφού μόνο μέσα σε 75 ημέρες από την έκδοση τέτοιας απόφασης μπορούσε να ασκήσει προσφυγή, οι δε θεραπείες σε σχέση με την αξίωση της πληρωμής του ποσού, όπως λεπτομερώς διατυπώνονται στις θεραπείες Β και Δ, ήταν απλές πράξεις εκτέλεσης.

Οι λόγοι έφεσης και οι αγορεύσεις εκ μέρους της εφεσείουσας ήταν εκτεταμένοι. Το βάρος τους όμως αφορούσε και πάλι στη θέση της εφεσείουσας πως είχε τύχει δυσμενούς διάκρισης αφού σε άλλες περιπτώσεις είχαν χαριστεί φόροι. Πρέπει, όμως, να γίνει κατανοητό, πως εδώ συζητούμε τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου. Το Δικαστήριο δεν

μπορεί να αναλάβει δικαιοδοσία εκτός εάν συντρέχουν οι όροι του Άρθρου 146 του Συντάγματος. Οι στοιχειώδεις από αυτούς είναι πως η πράξη πρέπει να είναι εκτελεστή και, περαιτέρω, εφόσον είναι, ότι η προφυγή έχει ασκηθεί μέσα σε 75 ημέρες.

Αφού εξετάσαμε τα δεδομένα, σε συμφωνία με την απόφαση του συναδέλφου μας, καταλήγουμε πως οι θεραπείες Α, Β, Δ και Ε είναι απαράδεκτες γιατί στρέφονται κατά πράξεων που δεν είναι εκτελεστές, ενώ η θεραπεία Γ στρέφεται κατά πράξης, η προθεσμία για την προσβολή της οποίας έχει παρέλθει από ετών.

Η έφεση απορρίπτεται, με £700 έξοδα.

Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.

ΦΡ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ.

Τ. ΗΛΙΑΔΗΣ, Δ.

Α. ΚΡΑΜΒΗΣ, Δ.

Δ. ΧΑΤΖΗΧΑΜΠΗΣ, Δ.